N°. 56. 1843.

BREDASCHE COURANT.

Staat-, Letterkundig- en Wetenschappelijk

NIEUWS- BLAD.

DINGSDAG 9 MEI.

PERSONELE BELASTING.

NOTIFICATIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD *BREDA*, gezien het besluit van Z. Exc. den Heere Staatsraad, Gouverneur der Provincie *Noord-Braband*, van den 27. April 1843, C. n°. 24, (*Provinciaalblad* n°. 75), houdende bepaling van den tijd van aanvang der *beschrijving* voor de PERSONELE BELASTING over dit jaar, ingevolge de Wet van den 29. Maart 1833 (*Staatsblad* n°. 4).

BRENGEN dienvolgens bij deze ter kennisse der Ingezetenen;

Dat met de algemeene beschrijving der PERSONELE BELASTING, over 1843, (dat is: over het dienstjaar gerekend van 1°. Mei 1843, tot 30 April 1844), overeenkomstig de bepaling dier Wet, in verband met de Wet van 29. December 1835, (*Staatsblad* n°. 43), een aanvang zal worden gemaakt op den 10. Mei aanstaande, en dienvolgens de Beschrijvings-Biljetten, ingerigt naar het daarin in 1836 gebezigd model, op dat tijdstip, op de gewoone wijze uitgereikt en dezelve *acht* dagen daarna aan de woningen der Ingezetenen, zullen teruggehaald worden, te dien effecte, dat de weder inzameling dier biljetten, uiterlijk vóór den 25. dier maand, althans niet later dan den laatsten der maand Mei, zal voleindigd zijn.

Dienende verder tot informatie en narigt.

Dat de beschrijvings-biljetten zullen worden uitgereikt aan alle de woonhuizen der Ingezetenen, geene uitgezonderd, zelfs aan de bewoners van perceels-gedeelten bedoeld bij Art. 24 § 2 der eerstgenoemde Wet, zijnde zoodanige woon- of andere kelders, pakzolders en benedenhuizen of andere kwartieren, welke van den inwonenden eigenaar of eersten huurder worden in gebruik genomen, doch met het door hem bewoonde gedeelte in geene betrekking staan, en eenen afzonderlijken ingang hebben, ook mede al zulke gedeelten, welke in gebruik genomen worden van den inwonenden eigenaar, die zelve het gebouw niet mede bewoond of gebruikt.

Dat de opcenten zijn *twintig* voor het Rijk, *zes* voor de Provincie en *zeven* voor de Gemeente.

Dat de hoegrootheid der bevolking dezer Stad is boven de 12,000 zielen; — dienende deze opgave tot regeling der mobilaire waarde, naar die der huurwaarde.

Dat elk Ingezeten, om het even of hij *al* dan *niet* in de termen van vrijstelling valt, verpligt is tot het opgeven der *zes* grondslagen, waarop deze belasting rust of om voor de *vier eerste* van dezelve, des verkiezende, taxatie te vragen.

Wordende de belastingschuldigen verder gewaarschuwd:

Om de beschrijvings-biljetten bij derzelver afhaling behoorlijk en duidelijk ingevuld te leveren, op straffe van ambtshalve aangeslagen en beboet te worden ingeval zij, na een nader verleenden termijn van *drie* dagen, daaraan niet mogten voldoen.

Alsmede bekend gemaakt:

Dat aan 's Rijks Schatters, op iedere *werkdag*, van des *morgens Acht ure* tot *Zonnen ondergang*, gedurende den bij de Wet bepaalden *Schattingstijd*, de toegang tot de woningen overlet dient gelaten te worden.

Dat Controleur en Zetters de bevoegdheid hebben, om nopens de grondslagen van de 5e. en 6e. grondslagen, voor zich, te roepen de belastingschuldigen, van welke zij deswegens eenige ophelderingen verlangen, en

Dat de tijd tot indienning van reclames, door tusschenkomst van den Heer Controleur, wordt vastgesteld op *drie maanden na de afkondiging des Kohiers*, waarin de aanslag, het onderwerp des bezwaars uitmakende, is opgenomen, en dat bij die reclames moet worden overgelegd eene *duplicaat kwitantie*, aantoonende dat, zoo niet de geheele aanslag, althans de verschenen termijnen tot op den dag zijn aangezuiverd, benevens *een extract uit de Registers*, *Model N°. 4 a en b*.

Met kennisgeving verder, dat, naar aanleiding van Art 29, § 2 der Wet, door Burgemeester en Wethouders zijn benoemd de navolgende personen, om als TEGENSCHATTERS van de zijde der Belastingschuldigen te dienen, ingeval van herziening, achtervolgens het bepaalde bij Art. 32, § 2, van het aangegeven bedrag der Huurwaarde of van het getal Deuren en Vensters of Haardsteden, als:

Wilhelmus van Kerkwerken, *Johannes Marijnen*, *Adrianus Verhagen* en *Johannes Maas*.

Wordende eindelijk de Ingezetenen [illegible], om in het doen hunner aangiften niet te blijven in gebreke, gelijk mede, om zich te wachten voor valsche, onnauwkeurige en onvolledige opgaven, ten einde daardoor alle vervolgingen naar aanleiding der deswegens bestaande strafbepalingen te voorkomen; — kunnende degenen welke tot het regt verstand hunner verpligtingen ten deze, nadere inlichtingen verlangen, zich daartoe vervoegen ten kantore van den Ontvanger der Directe Belastingen, alwaar dezelve gereedelijk zullen medegedeeld worden.

BREDA, den 1. Mei 1843.

DE ROY, vt.

Ter ordonnancie van dezelve,
De Secretaris der Stad,
H. W. SCHAUIKES.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 6den Mei.

In de zitting van de kamer van afgevaardigden van eergisteren heeft de heer *l'Herbette*, die tot de uitsterste linkerzijde behoort, eenige aanmerkingen gemaakt over het door den Koning gegeven antwoord op de aanspraak van den voorzitter der kamer bij gelegenheid van 's Konings naamdag. Het scheen hem geërgerd te hebben, dat dit antwoord eene staatkundige strekking had, in zooverre als daarbij door den Koning te kennen gegeven werd, dat hij, op het gevaar af van de denkwijze der natie te kwetsen, steeds getracht had, haar af te houden van zich door eenen verkeerden geest te laten medeslepen. De heer *l'Herbette*, uitte het gevoelen, dat de eerste minister, maarschalk *Sout*, geacht moest worden voor deze woorden des Konings verantwoordelijk te zijn. De groote meerderheid scheen deze aanmerkingen ongepast te vinden, en maakte daaraan door het overgaan tot de orde van den dag, een einde.

Gisteren heeft de kamer der afgevaardigden zich bezig gehouden met de discussie over een bevolen onderzoek naar misbruiken die bij een drielal verkiezingen, en wel te Carpentrat, te Embrun en te Langres zouden hebben plaats gehad. De commissie aan wie dit onderzoek was opgedragen, bestond uit een vijftal leden der oppositie en vier van de ministriele partij; de meerderheid had begrepen dat zij van de gelegenheid gebruik moest maken om de teedere kwestien, die een dergelijk onderzoek, het eerste van dien aard, konden doen rijzen, in den zin der oppositie te doen beslechten, en had haar onderzoek, tot op de plaatsen zelve, en verder dan hare bemoeijingen strekten, voortgezet. In weerwil daarvan heeft zij niets ten laste van het ministerie kunnen voor den dag brengen, en hebben bij de discussie van gisteren, twee leden der minderheid van de commissie, de heer *Pascalis* en *A. de Gasparin*, tegen de handeling der meerderheid geprotesteerd, terwijl aan het slot der zitting, de minister van binnenlandsche zaken, de heer *Duchatel*, het gouvernement in 't algemeen verdedigd, en de voorgestelde beginselen der meerderheid van de commissie wedergelegd heeft. Heden wordt de discussie over deze zaak voortgezet.

— De kamer der pairs heeft gisteren de wet opzigtelijk de supplementaire credieten van 1841 en 1842 gestemd. De heeren *Pelet de la Lozère* en *Ch. Dupin*, hebben eenige aanmerkingen nopens de credieten voor Algiers gemaakt. De ministers van buitenlandsche zaken en financien, hebben inlichtingen gegeven omtrent de credieten voor hunne departementen, bijzonder ook aangaande het verblijf van don *Carlos* te Bourges, aangaande 't welk de heer *Guizot* zijne reeds vroeger gedane verklaringen herhaald heeft.

De inwijding van den ijzeren spoorweg van Parijs naar Orleans, die den 2den Mei heeft plaats gehad, is den 3den gevolgd door die van den ijzeren spoorweg van Parijs naar Rouaan. Ook aan deze hebben de Hertogen van *Nemours* en van *Montpensier* tot den feesttrein behoord, die den weg het eerst heeft bereden. Te Rouaan zijn schitterende feesten ter eere dier beide koningszonen gegeven, en den 4den zijn zij, mede langs den spoorweg, in goeden welstand te Parijs teruggekeerd. De spoorweg van

Parijs naar Rouen is 136,000 meters of 34 Fransche uren, van 4000 meters ieder, lang. Hij gaat viermaal de Seine over en heeft vijf tunnels, waarvan er een niet minder dan 2625 meters lang is. Men rekent dat dit werk 38 millioen franken gekost heeft. Het is met bewonderenswaardige snelheid tot stand gebragt, daar men eerst den 1sten Mei 1841 daaraan is beginnen te arbeiden. De voornaamste eer daarvan komt aan den Engelschen ingenieur *Locke* toe. Evenals op den spoorweg van Parijs naar Orleans, heeft ook met dezen eene plegtige inzegening door den Bisschop plaats gehad. Alle uitzigten zijn er, dat de weg van Parijs naar Rouaan spoedig tot Havre verlengd zal zijn, zoodat alsdan, zeggen de Fransche bladen, de droom om Parijs tot eene zeehaven te verheffen, verwezenlijkt zal zijn.

— Gisteren is in de kerk der Invaliden een lijkmis gevierd ter gelegenheid van 22sten verjaardag van den dood van *Napoleon*. De geheele staf van het hotel met den maarschalk *Oudinot* aan het hoofd, en vele andere militairen woonden deze dienst bij.

— Op den naamdag des konings den 1sten Mei, zijn er in de militaire school van St. Cyr zulke grove ongeregeldheden voorgevallen, dat een achttal der schuldigste kweekelingen, naar een der militaire gevangenissen van de hoofdstad zijn gevoerd.

— De inschrijvingen voor Guadeloupe bedroegen op den 2den Mei, bijna 1,750,000 fr.

— De paketboot *Mentor* heeft den 2den Mei brieven uit Konstantinopel aangebragt van den 17den April, bevestigende dat de servische kwestie, ten gevolge van de aanneming der voorstellen van Rusland door de Porte, tot een einde was gekomen.

— Eene telegraphische depeche uit Bayonne van den 5den Mei houdt het berigt, dat het ministerie, in de zitting van den senaat van den 1sten Mei, aangekondigd had dat de regent de demissie der ministers aangenomen, en de heer *Cortina* (de nieuw benoemde president van de kamer der gedeputeerden), belast had met de vorming van een nieuw kabinet.

De bijzondere berigten uit Madrid, gaan tot den 30sten. De commissie van den senaat had alstoen een tweetal amendementen op het adres van antwoord, opzigtelijk de betrekkingen met de vreemde mogendheden, van de heeren *Olovarieta* en *Campuzano* verworpen. Een derde van den heer *Ondovella*, moest nog behandeld worden.

Laatstgenoemde berigten bevestigen voorts de telegraphische tijding van de verkiezing des heeren *Cortina* tot president van het congres. Men vermoedde toen reeds, dat hij met de zamenstelling van een nieuw kabinet zou belast worden, en vermeende dat de heer *Olozaga*, hem in het presidentschap van de kamer zou vervangen. Voorts wilde men dat de nieuwe ministers uit de meerderheid van den senaat en de minderheid der gedeputeerden zouden gekozen worden. In hoever de heer *Cortina*, die juist door de meerderheid van laatstgenoemde kamer gekozen is, zich daartoe zal leenen, zal later moeten blijken.

— Ter beurze van heden (6 Mei), waren genoteerd: 5 pCt. 120,70; 3 pCt. 82,20; Nap. r. 108,75; Spanje 30½; Ned. 2½ pCt. 57¼; Rom. L. 105¼.

ENGELAND.

LONDEN, den 4den Mei.

De herstelling der koningin gaat steeds naar wensch; ook de jonge prinses is welvarende.

— De begravenis van den hertog *van Sussex* heeft met veel luister plaats gehad.

— De Servische aangelegenheden zijn weder in het Hoogerhuis ter sprake gebragt.

Lord *Aberdeen* heeft erkend, dat de opstand in Servië eigenlijk niet uit het volk was voortgekomen; dat het er verder ook weinig aandeel aan had genomen; dat deze beweging slechts het werk van een paar hoofden was, die zich later aan de schroomelijkste geweldenarijen hadden overgegeven; dat de opstand, naar hij, minister, geloofde, geenszins het gevolg van Russische kuiperijen was; dat, volgens de verdragen, Rusland bevoegd was tot tusschenkomst, welke het had uitgeoefend; dat eene *vrije* verkiezing aan de Serviërs was gewaarborgd, doch dat de jongste verkiezing door omkooping enz. was verkregen; dat, hoe dit zij, Engeland geen dadelijk belang bij de zaak had; dat zulks te meer bleek, als men de houding van Oostenrijk, een Staat zoo nabij het tooneel der gebeurtenissen gadesloeg. Lord *Aberdeen* gewaagde voorts van de daadzaak, dat de Porte aan Rusland had toegegeven, en meende, dat eene nieuwe verkiezing spoedig zou plaats grijpen; maar hij vreesde voor geen inval der Russische troepen, noch voor wederstand van de zijde des volks.

— De *Times* heeft thans eene reeks berigten wegens de jongste omwenteling op Haïti medegedeeld, waaruit blijkt, dat men die gebeurtenis in een verkeerd licht heeft voorgesteld. De president *Boyer* heeft, wel verre van met de schatkist des lands voor het dreigend gevaar te vlugten, den 13den Maart, om aan den burger-oorlog een einde te maken, eene acte van afstand bij den senaat ingezonden, en 's lands geld geheel onaangeroerd gelaten. Hij schijnt zich bij deze gelegenheid met zooveel waardigheid te hebben gedragen, dat hij zelfs aan zijne vijanden ontzag heeft ingeboezemd. De *Times* neemt dan ook die gelegenheid waar, om eene warme lofrede op den staatsman te houden, die, terwijl al de Zuid-Amerikaansche vrijstaten aan schroomelijke verwarring ten prooi waren, vijf en twintig jaren lang orde en wet op Haïti heeft weten te handhaven. Tevens oppert dit blad de vrees, dat de ware reden van de omwenteling op Haïti in den haat der bevolking tegen allen, die niet van het onvermengde negerras zijn, gezocht moet worden, en dat alzoo het lot der blanken op dat eiland, die nu reeds onderdrukt werden en b. v. geene vaste goederen mogten bezitten, veel harder zal worden. De president *Boyer* was wel geen blanke, maar toch een Mulat, en ook tegen deze menschen van gemengd ras koesteren de negers op Haïti groote ijverzucht. De *Times* meent voorts, dat geene regering, welke ook, Haïti uit zijne tegenwoordige kwijning zal kunnen opheffen, die wel meerendeels aan den afkeer van de vrij geworden negers om te arbeiden en aan de verminderde waarde der koloniale producten toegeschreven zal moeten worden.

— Op zijn landgoed te Derbyshire overleed dezer dagen de heer *Richard Arkwright*, een der rijkste kapitalisten van Europa. Men schat zijn inkomen op 5 millioenen. (Fransche of Engelsche livres?) Zijn vader, de verbeteraar der katoen spinmachines, en alzoo de stichter van de Engelsche katoen-industrie was een arme barbier, die in 1767 zijn barbierswinkel verliet en zijne mechanische loopbaan begon, op aanraden van den horologiemaker *Kay*. Hij overleed in 1792 als een rijk man van ten minste een half millioen livres sterlings.

— Den 22sten April is te Lissabon een brand uitgebarsten, waarbij het collegie van den adel, tegenwoordig de polytechnische school, door de vlammen vernield is geworden. De gemaal der koningin, de prins *Ferdinand*, heeft bij die gelegenheid veel moed betoond en zich zoozeer onderscheiden, om tot blussching mede te werken, dat hij zelfs daarbij aan de handen brandwonden heeft bekomen.

— Gisteren stonden de 3 pCt. gec. 96⅝; Nederl. 2½ pCt 57; de 5 pCt. 100¾; Spanje 22⅛; Portugal 40; Brazilië 76; Columbia 25; Mexico 29⅛. De wissel op Amsterdam 12,3¼ à 4.

BELGIE.

BRUSSEL, den 7den Mei.

Den 5den dezer hebben op den ijzeren spoorweg tusschen Mechelen en Antwerpen nog twee ongevallen plaats gehad, waaromtrent de Belgische bladen het volgende berigten: „Gisteren morgen, kort voor dat de trein van Mechelen naar Antwerpen in laatstgenoemde plaats aankwam, gevoelde men een hevigen schok en geraakte de tender buiten het spoor, zonder echter de overige wagens mede te slepen. Bij onderzoek bleek, dat de as gebroken was. Niemand is gekwetst, en men heeft alleen eenig oponthoud te beklagen gehad. — In den namiddag van dien dag is op denzelfden spoorweg, in de nabijheid van Mechelen, een rijtuig, hetwelk op een der vrachtwagens geplaatst was, eensklaps in brand geraakt en bijna geheel verteerd, eer men de vlammen kon meester worden. Het overige gedeelte van den trein is onbeschadigd gebleven. Bij geen van deze beide ongelukken hebben de reizigers eenig letsel gekregen.”

— De administratie van den spoorweg zet met ijver het onderzoek voort naar de oorzaak van het ongeluk op den 3den dezer. Volgens een vrij algemeen gerucht bevond zich een flesch met geestrijk vocht in den verbranden wagen; de flesch zou gebarsten zijn en het vocht door de reten van den wagenbodem op de cokes gevallen zijn, die de locomotieven op den weg achterlaten, waardoor eene ontvlamming van het vocht zou plaats gehad hebben, welke zich tot aan de flesch had medegedeeld, en waardoor de brand in den wagen was ontstaan. Volgens eene andere lezing zou werkelijk een stuk coak uit de locomotief op een der zijdedeelen van den wagen zijn gekomen, en door de sterke luchtstrooming het in gloeijing gebragt planken beschot hebben aangestoken.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 8den Mei.

Op den 5den dezer had in het *Hotel des Flandres* alhier een feestmaal plaats, waarvan de aanleiding gelegen was in des Konings eerste bezoek te dezer stede, nu twee jaren geleden. Alstoen werd, bij het collation van stadswege Z. M. aangeboden, door een der aanwezenden, de HoogEd. Gestr. Heer Generaal-Majoor Baron *Nahuys van Burgst*, onder anderen een toast ingesteld, en ten slotte daarvan al de aanwezenden uitgenoodigd, om tot aandenken van den heugelijken dag, jaarlijks als gasten bij ZHEdG. op den huize Burgst bijeen te komen. Werkelijk had die vereeniging verleden jaar op den bepaalden tijd plaats, en werden de genoodigden door den generaal op het kasteel Burgst, op een uitmuntenden maaltijd onthaald, waarbij onder anderen de Edel Achtbare Heer [illegible], burgemeester dezer stad, namens de heeren gasten, den gastheer uitnoodigde om het volgend jaar als gast ter hunner feest tegenwoordig te zijn, welke uitnoodiging de gastheer onder de hartelijkste bewoordingen aannam. Aan deze uitnoodiging [illegible] werd nu ll. Vrijdag gevolg gegeven. Een prachtig maal was in het voornoemd hotel aangerigt, waaraan omtrent vijftig personen, de aanzienlijksten dezer stad, deelnamen. Behalve de genoemde gast, waren er aangezeten het Edel-Achtbaar bestuur en de Raden dezer Stad, de luit.-generaals baron

van Geen en *Schuurman*, de generaal-majoors *van der Wijck* en *Volkhemer*, onze geachte voormalige stedelijke kommandant, de generaal-majoor *Verthoolen*, en de tegenwoordige, de luit-kolonel *Ten Broeke*, voorts alle verdere hoofden zoo van militaire als civiele inrigtingen te dezer stede. De frani versierde zaal prijkte met de nationale kleuren. Onder de toasten die ingesteld werden, was de eerste aan den koning en zijn doorluchtig geslacht gewijd, terwijl voorts de heer *Nahuijs* den wensch herhaalde, om den 5den Mei jaarlijks op den Huize Burgst te herdenken, en daartoe de aanwezenden met hunne familien voor het volgend jaar op eene soirée dansante uitnoodigde. De bijeenkomst duurde tot laat in den avond, en droeg de onmiskenbaarste blijken, dat ook nu weder het doel door deze vereenigingen beoogd, bereikt was.

— Het Provinciaal Geregtshof van Noord-Braband heeft op den 2den Mei ll. uitspraak gedaan in de bekende zaak van *J. Frank Ca.* en het Israëlitisch Kerkbestuur te Tilburg, en daarbij eene beslissing uitgebragt welke, onder een staatkundig oogpunt, zoo wel als met betrekking tot de Israëlieten en Israëlitische instellingen hier te lande, van groot gewigt is.

Men herinnert zich dat *J. Frank* zich in hooger beroep heeft voorzien tegen het vonnis der arrondissements-regtbank van 's Hertogenbosch, den 4den Julij 1842 gewezen, waarbij het Israëlitisch Kerkbestuur, gevestigd te Tilburg, bevoegd verklaard was, om ten lasten van *Frank*, als te Tilburg wonend Israëliet, eene kerkelijke contributie uit te schrijven en verbindende te verklaren, en dat het in dit geding de belangrijke regtsvraag gold, of de verordeningen betrekkelijk het Israëlitisch Kerkgenootschap, in de Nederlanden sedert de herstelling van het Rijk uitgevaardigd, kracht van Wet bezitten en door de Grondwet van den Staat al dan niet, of als strijdende met dezelve zijn afgeschaft.

In de teregtzittingen van 7, 14 en 28 Februarij 1843 was de zaak in het breede bepleit, van de zijde van den appellant *Frank* door Mr. *van der Does de Willebois*, en van de zijde van het Kerkbestuur door Mr. *N. F. Sassen*; door den eerste ten betoog, dat het vonnis der Regtbank behoorde te worden vernietigd en de vordering van het Kerkgenootschap in regten niet ontvankelijk is; door de tweede, ten fine van niet ontvankelijkheid van het appel, van bevestiging van het geappelleerde vonnis, en in ieder geval tot admissie van getuigenbewijs dat *Frank* lid is van het Kerkgenootschap te Tilburg. Door den heer advokaat generaal Jhr. Mr. *van Meeuwen* werd het gevoelen uitgebragt, ten exceptioneele, dat het appel ontvankelijk was, en ten principale dat het Kerkbestuur, zoo als hetzelve had aangeboden, behoorde te worden toegelaten, om te bewijzen, dat de appellant *Frank* lid is van het Kerkgenootschap te Tilburg, in welk geval toch ZEGA. van meening was, dat de vordering van het Kerkbestuur behoorde te worden toegewezen.

Bij het uitgesproken arrest is door het Provinciaal Geregtshof het vonnis der Regtbank vernietigd, zijn de exceptionele middelen, door het Kerkbestuur tegen het appel gebezigd, verworpen, en is hetzelve Kerkbestuur verklaard ongegrond in de vordering tegen den appellant *Frank* ingesteld, met verwijzing van het geïntimeerd bestuur in de kosten.

— In de antwoorden van de Regering op de bedenkingen, in de afdeelingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal gemaakt, ten aanzien van het ontwerp van wet tot regeling van 's Rijks openbare schuld, wordt onder anderen gezegd, dat de Kamer te regt de voordragt heeft aangemerkt als een bewijs van de bezorgdheid der Regering, om de Rijks finantiën op eenen goeden voet te brengen en daardoor het crediet van den staat te bevestigen en te vermeerderen.

De Regering geeft te kennen, dat de aanzienlijke kapitalen, die ten gevolge van het traktaat met Belgie ter beschikking van den Nederlandschen staat komen, tot het daarbij beoogde doel en ter uitvoering van het Londensche traktaat van 1839, tot inkrimping van Nederlandsche schuld moeten worden aangewend. De belangrijke vermindering van het cijfer der Nederlandsche staatsschuld, daaruit voortvloeijende, moet eenen onmiskenbaren en reeds aanmerkelijk ondervonden invloed op den koers der schuldbrieven uitoefenen, en maakt het tegenwoordig oogenblik bij uitnemendheid geschikt tot eene vermindering van den rentelast. Met genoegen heeft de Regering ontwaard, dat de Kamer de opportuniteit van eenen maatregel als den voorgestelden heeft erkend. Men is het volkomen eens, dat zoodanige maatregel het kenmerk van duidelijkheid en van eenvoudigheid moet dragen en dat een welberaden plan daarbij ten grondslag moet leggen. Inmiddels is een ontwerp, hetwelk juist om een geheel stelsel daar te stellen en groote uitkomsten te kunnen opleveren, veel omvattend moet zijn, uit deszelfs aard en strekking niet altijd voor elken beoordeelaar hoe onpartijdig ook, even bevattelijk, of kan hetzelve, zoo als dit ook uit het voorloopig verslag blijkt, tot uiteenloopende beschouwingen en meeningen aanleiding geven. Ofschoon de Regering dan ook door de gemaakte aanmerkingen geenszins is overtuigd geworden, dat het voorstel die gevorderde vereischten mist, of dat de middelen ter uitvoering daarbij niet genoegzaam zouden zijn aangewezen, zijn er echter verschillende opmerkingen in het midden gebragt, welke van veel gewigt zijn voorgekomen en waarvan de Regering een, zoo zij meent, nuttig gebruik heeft gemaakt tot wijziging van het wets-ontwerp; zoo b. v. is in de gewijzigde reductie, welke thans aangeboden is, een termijn van vier jaren gesteld, na verloop van welken termijn de bij de wet verleende volmagt zal ophouden te werken.

Voorts wordt opgemerkt, dat, naar alle bij de Regering bekomen berigten, eene bloote verwisseling van 5 in 4½ pCt. schuld niet zou gelukken, daar het te verwachten is, dat de fondsenhouders en vooral de vreemden, weinig geneigd zouden zijn, bij het ondergaan van een tiende van de rente, een staatspapier à pari in handen te krijgen, waarvan, bij mogelijke daling, de nadeelen door hen zouden gedragen worden, terwijl bij rijzing, zij andermaal met eene vermindering van renten zouden bedreigd blijven. De bedoelde verwisseling zou overigens zich ook slechts tot eene besparing van ½ pCt. op 221 millioen 5 pCt. schulden bepalen, en alzoo zou de gunstige gelegenheid van het oogenblik, tegen een betrekkelijk slechts gering genot, voorbijgegaan.

De Regering kan ook geenszins het gevoelen deelen, dat de vermeerdering van kapitaal een groot gedeelte der besparing zou verslinden. Wanneer men toch er in slagen kon om *f* 100 5 pCt. schuld, waarvoor thans geene aflossing bestaat, tegen *f* 141 3 pCt. schuld te verwisselen, dan wordt er op eene rente van *f* 5 eene besparing verkregen van 77 cents, of meer dan ½ pCt. en dus 27 cents meerder dan bij verwisseling tegen 4½ pCt. schuld. Deze 27 centen tot amortisatie van schuld aangewend wordende, opent dit het uitzigt, om hetgeen bij de bestaande 5 pCt. schuld het geval niet is, en bij verwisseling in 4½ ook niet wezen zou, jaarlijks *en* het kapitaal *en* het bedrag van de verschuldigde interest te verminderen; terwijl bijaldien de alzoo uitgespaarde rente al niet dadelijk of geheel tot amortisatie mogt kunnen worden aangewezen de besparing tot vermindering van de begrooting verblijft. Immers voor den Staat, welke, in plaats van *f* 5 voor een kapitaal van *f* 100, slechts *f* 4.23 aan rente voor een nominaal bedrag van *f* 141 schuldig wordt, zonder tot de aflossing daarvan à pari verpligt te zijn, wordt de vermeerdering van kapitaal eene hersenschim zonder wezenlijkheid. De amortisatie kan van lieverlede door aankoop plaats hebben, uit de middelen, die de besparing zelve oplevert. Geschiedt dit tot prijzen, die der uitgifte te boven gaande, dan zijn de omstandigheden gunstig en vinden de houders door de verhooging der realiseerbare waarde van hun kapitaal eene eventuele tegemoetkoming voor het verlies, dat zij in de rente lijden. Overigens dient ook niet uit het oog te worden verloren, dat, wanneer de wet tot stand komt en de maatregel bijval vindt, de gelegenheid welligt zal bestaan van zoodanig nieuw te creëren fonds tot hoogeren koers te gelde te maken.

Over het algemeen wordt aangemerkt, dat de afrekening van den achterstand, tot en met het dienstjaar 1840 ingesloten, waarvoor bij de wet van 27 Dec. 1840 (*Staatsblad* n°. 78) buitengewone middelen zijn aangewezen, een onderwerp is buiten regtstreeks verband met het onderhavig voorstel van wet; dat de stand van dien achterstand in de staatsrekening van elk dienstjaar wordt opgenomen en daarbij aan de kamer medegedeeld; dat na den afloop der liquidatie, welke met Belgie moet plaats hebben, en waarmede men zich thans slechts onledig houdt, krachtens en overeenkomstig het traktaat van 5 November ll., van die afrekening een meer algemeen en bepaald overzigt zal kunnen en ook zal gegeven worden.

Voorts, dat de toestand van alle speciale en gedeponeerde fondsen mede volledig in de jaarrekeningen is vermeld. Eindelijk dat aan het verlangde bij n°. 6 van deze paragraaf thans, nu de begrooting der uitgave van het dienstjaar 1842 nog openstaat, uit den aard der zaak niet kan worden voldaan; doch dat de regering desniettemin tot tegemoetkoming aan dit bezwaar, de aanvulling van het te kort over 1841 en 1842 gewijzigd heeft aangevraagd, niet voor zoo veel de ontvangsten beneden de raming zijn gebleven, maar bij wijze van krediet, voor zoo veel namelijk de uitgaven zullen bevonden worden de werkelijke ontvangsten te zijn te boven gegaan. Wat eindelijk betreft de stellige verzekering, dat de begrooting over 1844 en 1845, geen zoodanig te kort zal opleveren als die over 1842. De oorzaken van het in dat jaar op de koloniale bijdragen ondervonden te kort, zullen eene gelegenheid in de bijzonderheden voor de kamer worden opengelegd, even als de gronden waarop de ramingen voor 1844 en 1845 berusten. In het algemeen wordt aan de kamer de verzekering gegeven, dat de koloniale ramingen niet met overdrijving worden vervaardigd, hoezeer het doel, waartoe dezelve moeten dienen, onvermijdelijk medebragt, dat de grenzen van waarschijnlijkheid daarbij zoo veel mogelijk worden genaderd; kunnen die grenzen niet roekeloos worden overschreden, dan kan een te kort op die berekeningen wel te bejammeren zijn, maar kan zonder onbillijkheid niet met den naam van *jammerlijk* worden bestempeld, immers voor zoo verre die uitdrukking moet worden aangenomen in den zin van afkeuring en verwijt. Overigens maakt het departement van koloniën geene zwarigheid, te verklaren, dat, wanneer de koloniale ramingen voor 1844 en 1845, welke zijn vervaardigd in het jaar van 1842, met de thans verkregene meerdere kennis van den afloop van prijzen en zaken, moesten worden herzien, die herziening eerder een voor- dan nadeelig verschil zou opleveren.

Ten aanzien van de bestreden zamenvoeging van de onderscheidene

onderwerpen in het ontwerp van wet voorkomende, verklaart men op nieuw dat alle deelen van de onderhavige voordragt een zamenhangend geheel uitmaken, hetwelk voor geene splitsing vatbaar is; zonder het verband en de krachtige zamenwerking dier deelen te benadeelen, of geheel onmogelijk te maken; dat eene reductie van renten te willen beproeven, volstrekt onbestaanbaar is te achten met het onaangevuld laten van een deficit in 's Rijks kas, dat daar te boven zoodanige maatregel met geen uitzigt op goeden uitslag zou kunnen ondernomen worden, wanneer dezelve niet tevens gepaard gaat met maatregelen tot opbeuring en vestiging van het vertrouwen op 's Rijks finantiële gesteldheid; dat de daarstelling van een vast plan van amortisatie der schulden, onafhankelijk van eene wisselvallige jaarlijksche beraadslaging, hetgeen tot gerustheid van de schuldeischers van den staat en tot schraging van het crediet op het oogenblik der conversie strekken moet, evenzeer een onmisbaar vereischte is om zoodanigen maatregel op deugdelijke grondslagen te kunnen aanvangen; dat echter tot het afzonderen der bij de wet daartoe voorgestelde bijdragen geene mogelijkheid zou bestaan, zoo lang niet door de afbetaling der Handelmaatschappij een einde wierd gemaakt aan de jaarlijksche uithouding, welke hoegenaamd geen invloed op den prijs der staatspapieren heeft.

En wanneer het dan waar is, dat zoodanig verband tusschen de onderscheidene onderwerpen bestaat, dan zou het bevatten derzelve in even vele wets-voordragten geen ander gevolg hebben, dan om over het geheel eene onzekerheid te doen ontstaan, die ongunstig op de toekomst van den maatregel zou werken, en dat de verwerping van een enkel dier ontwerpen, de uitvoering der overigen hoogst moeijelijk en onzeker, zoo niet onmogelijk zou maken.

Aan den wensch, dat tot afdoende maatregelen tot het herstel van het verbroken evenwigt tusschen de gewone Rijks uitgaven en middelen worde overgegaan, vermeent de Regering dat op geene betere wijze, met behartiging van het algemeen belang en het eerbiedigen van verkregen regten, kan worden voldaan, dan door den voorgestelden maatregel. Het tijdvak van overspanning van krachten, dat door een zamenloop van omstandigheden, gedurende eene reeks van jaren op het vaderland gedrukt heeft, doet zijnen invloed op het tegenwoordig tijdperk gevoelen.

Dien invloed te lenigen en de geledene rampen te herstellen, moet het zamenwerkend streven van alle staatsmagten zijn en dan kan men, bij de vele hulpbronnen, die nog geopend zijn, eene voldoende uitkomst met vertrouwen te gemoet zien.

— Heden wordt te 's Hage de Tentoonstelling van Schilderijen en andere Kunstwerken van levende meesters in het gebouw der Teeken-akademie aan den Boschkant geopend. Naar men verneemt, bevat dezelve vele uitmuntende stukken, zoo van inlandsche als vreemde kunstenaren.

— Uit Harderwijk schrijft men van den 6. Mei: » Heden morgen ten vijf ure is alhier doorgemarcheerd, onder bevel van den heer majoor *van Mulken*, het 3e batt. (flankeurs) van het 4e reg., sterk 17 officieren en 238 onderofficieren en manschappen, komende van Breda, om vervolgens naar Coevorden te marcheren en aldaar garnizoen te blijven houden.

— Men zal pogingen aanwenden, om het in 1799 nabij het eiland Terschelling gezonken Engelsche fregat, *Lutine*, waarin zich een aanzienlijke schat van goud en zilver bevond, te ligten. Men heeft hoop op het welslagen dier onderneming.

— In de *Deventer Courant* leest men het volgende:

» Naar men van goederhand verneemt, zijn onlangs uit de gemeente Vriesenveen en de buurtschap Geesteren, onder de gemeente Tubbergen in deze Provincie, zeventien huisgezinnen, onder welke zich eenige gegoeden bevonden, naar Missouri in Noord-Amerika vertrokken en schijnt er gegronde vrees te bestaan dat dit voorbeeld verder navolging vinden zal. Wij willen het onderzoek naar de oorzaken van dit maatschappelijk verschijnsel aan onze Staatsliedeu overlaten, maar vragen het, of ons Gouvernement niet wijs zou handelen met dezulken, die tot landverhuizing genegen zijn, te bewegen van zich liefst naar onze West-Indië te begeven waar nog millioenen menschen zich een zorgeloos bestaan op eenen weelderigen bodem zouden kunnen verschaffen, en hun den overtogt zoo gemakkelijk mogelijk te maken.

Ter AMSTERDAMSCHE BEURS, van ll. Zaturdag, werden verhandeld: Ned. 2½ pCt. 57 dert. zest.; id. 5 pCt. 100⅝; Kansb. 26¼; Amort. Syndik. 4½ pCt. 98¼; dito 3½ pCt. 82⅝; Domein Losr. 100¼; Handelm. 137⅞; dito nieuwe 4½ pCt. 100¾; Oost Indie 5 pCt. 100¼; Spoorweg op Haarlem 65; dito Rott. 63; Rijn Spoorw. 94; Haarlemmermeer 106⅞; Rusland 5 pCt. 100¾; 4 pCt. bij Hope 90 drie achtste; Inschrijv. in Assignu. 6 pCt. 69¾; Certificaten dito 6 pCt. 71⅝.

, Heden beviel voorspoedig van een *ZOON*, FLORENCE VAN DE WALLE, geliefde Echtgenoot van

L. DE PETIT,
Lt.-Kolonel.

BREDA, den
5. Mei 1843.

Te BREDA bij BROESE & COMP., Boekdrukkers en Boekverkoopers.